

Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Ακούσαμε και πάλι σήμερα, στο Ιερό Ευαγγέλιο τον λόγο του Κυρίου: «Ει τις θέλει πίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι» (Ματθ. 16:24). Αυτή είναι η Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Προχθές είχαμε την εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Και γι' αυτό η Εκκλησία σήμερα πάλι για τον Σταυρό μιλάει. Τον Σταυρό του Κυρίου, που πρέπει να γίνει και δικός μας σταυρός.

Διότι αν και εμείς δεν σηκώσουμε τον σταυρό τον δικό μας, αν δεν συμμετέχουμε στον Σταυρό του Χριστού, τι Χριστιανοί είμαστε; Διότι Χριστιανός είναι εκείνος ο οποίος μιμείται τον Χριστό, εξ ου και Χριστιανός. Και μιμείται τον Χριστό σε όλη του την ζωή, ακόμα και στον σταυρικό Του θάνατο. Και συσταυρούται με τον Χριστό, για να συναναστηθεί μαζί Του και να περιπατήσει «εν καινότητι ζωής», καθώς λέγει ο θείος Απόστολος Παύλος (Ρωμ. 6:4).

* * *

Χριστιανός χωρίς σταυρό και αγώνα δεν νοείται. Χριστιανός που ακολουθεί ένα εύκολο δρόμο δεν νοείται. Νόμισαν και νομίζουν μερικοί, ότι Χριστιανός είναι να τηρεί κανείς μερικές ηθικές εντολές και να καλοπερνάει στην ζωή του, να έχει ανέσεις, να έχει μία ευημερία ανθρώπινη και να έχει μία ζωή ανθρωπίνως εξασφαλισμένη. Αλλά δεν είναι αυτός ο Χριστιανός.

Χριστιανός είναι εκείνος ο οποίος κάθε ημέρα αγωνίζεται. Αγωνίζεται για να αγαπήσει τον Θεό. Αγωνίζεται για να αγαπήσει τον αδελφό του. Επειδή δε ο εγωισμός είναι που εμποδίζει τον άνθρωπο να αγαπήσει τον Θεό και να αγαπήσει τον αδελφό του, αγωνίζεται για να ξεριζώσει από μέσα του τον εγωισμό. Αγωνίζεται για να ξεριζώσει τα πάθη, τα οποία σκοτίζουν τον νου του ανθρώπου και αιχμαλωτίζουν την καρδιά του.

Αγωνίζεται να ευαρεστήσει τον Θεό. Γνωρίζει τις εντολές του Θεού και θέλει αυτές τις εντολές να τις τηρήσει στην ζωή του με ακρίβεια. Όχι για να δικαιωθεί απέναντι του Θεού εγωιστικά, αλλά για να ευαρεστήσει τον Κύριο από αγάπη. Και ο αγώνας που κάνει ο Χριστιανός γι' αυτό γίνεται.

Όχι για να πει στον Θεό: «Εγώ είμαι εντάξει· δικαιούμαι την σωτηρία» – γιατί τότε θα ήταν ένας Φαρισαίος – αλλά για να πει στον Θεό: «Κύριε, παρ' όλη την αδυναμία μου και την αμαρτωλότητά μου, εγώ σε αγαπώ. Και σαν έκφραση της αγάπης μου, προσπαθώ να κάνω τις εντολές Σου και το άγιό Σου θέλημα. Και από Εσένα εξαρτάται, αν θα μου δώσεις την σωτηρία και αν θα μου δώσεις την Χάρη Σου».

* * *

Θα ήθελα, αδελφοί μου, να σας παρακαλέσω να το προσέξουμε το θέμα αυτό, το θέμα του αγώνα του πνευματικού. Διότι είναι μέσα στην παράδοση της Ορθοδοξίας, του Ευαγγελίου του Χριστού μας, ότι δεν νοείται Χριστιανός που να μην αγωνίζεται. Και γι' αυτό η Ορθοδοξία μας, η Αγία μας Εκκλησία, έχει όλη αυτή την ευλογημένη ασκητική οδό, την άσκηση, η οποία δεν είναι μόνο για τους Μοναχούς αλλά είναι και για τους Χριστιανούς στον κόσμο. Με την άσκηση την καθημερινή ο Χριστιανός αγωνίζεται να κόψει τα πάθη του, να περιστείλει τα πάθη του και να ευαρεστήσει τον Θεό.

Εύχομαι ο υψωθείς εν τω Σταυρώ Κύριος να βοηθήσει όλους μας να κάνουμε αυτόν τον αγώνα, και η Χάρις του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού να είναι πάντοτε βοηθός στην ζωή μας.

Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2015, σελ. 44.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>